

توراه اور • پاراشاها וישלח • مامار 6

ויאבק איש עמו כו'

«و مردی با او کشتی گرفت»

تقديم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی ییتسخاک

LikuteiTorah.com

پاراشای حسیدی

/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayishlach/6

1 ויאבק איש עמו כו'. הנה נודע שמלחמה זו היא מלחמת הס"מ [הסמאל] בסטרא דקדושה. וכענין מלחמה לה' בעמלק

«و مردی با او کشتی گرفت»، و غیره. اکنون، معروف است که این نبرد، نبرد سامائیل (ס"מ, Samael) با سوي قدوسیت است؛ مانند آن که «نام چهارحرفی (ה', Havayah) با عمالیق (עמלק, Amalek) در جنگ است».

וכנודע מן הפרדס שמה שנגע בכף ירך יעקב. דפגים אתר דנבואה עד דאתא שמואל ותקן הנצח כמ"ש וגם נצח ישראל לא ישקר.

و چنان که از Pardes (פרדס) معروف است، آنچه او در گودی رانِ یعقوب لمس کرد، جایگاه نبوت را معیوب ساخت، تا آن که شموئل (שמואל, Shmuel) آمد و پیروزی (נצח, Netzach) را اصلاح کرد؛ چنان که نوشته شده است: «و نیز پیروزی اسرائیل دروغ نخواهد گفت».

2 ולכאורה אינו מובן איך יתכן להיות הס"מ [הסמאל] נלחם נגד הקדושה והלא כל עיקר חיות הקליפות הוא מהקדושה וכענין לא כאברהם שיצא ממנו ישמעאל כו' מותר החסד כו'.

در نگاه نخست، روشن نیست چگونه ممکن است سمائیل (ס"מ, Samael) با قداست بجنگد. مگر تمام نیروی حیاتِ پوسته‌ها (קליפות, kelipos) از قداست نیست؟ چنان که در این تعلیم آمده است: «نه مانند ابراهیم (אברהם) که اسماعیل (ישמעאל) از او پدید آمد» و جز اینها؛ [از] افزونی مهر (חסד, Chesed) و جز اینها.

ולע"ל [ולעתיד לבוא] כשיבורר אזי כתיב ואת רוח הטומאה אעביר כו'. חיל בלע ויקיאנו. בלע המות לנצח.

و در زمان آینده، هنگامی که [آن] پالوده شود، آنگاه نوشته شده است: «و روح ناپاکی را از میان خواهم برد» و جز اینها؛ «مال را بلعید و آن را بالا خواهد آورد»؛ «مرگ را برای همیشه فروخواهد بلعید».

3 והיה כלא היה. וכתי' [וכתיב] עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. ואיך יהי' [יהיה] יכולת בידו להלחם כו'.

«و چنان خواهد شد که گویی هرگز نبوده است.» و نوشته شده است: «زمانی که انسان بر انسان فرمانروایی کرد، تا به زیان او باشد.» پس چگونه قدرتِ جنگیدن و مانند آن در دست او خواهد بود؟

אך הענין הוא כי הנה המאציל העליון ב"ה הוא סוכ"ע ולפניו כחשכה כאורה. שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך שאינה תופסת מקום ויכולה להיות גם בהיכלי מלך ואינו חושש.

اما توضیح این است: مُفِیض برین، که بر او برکت باد، فراگیرنده همه عوالم است (סוכב כל עלמין, sovev kol almin). و تاریکی نزد او همچون روشنایی است. [پس] «عنکبوت با دست‌هایش می‌گیرد و در کاخ‌های پادشاه است»: جایی نمی‌گیرد، و از این رو می‌تواند حتی در کاخ‌های پادشاه هم باشد و پادشاه اعتنایی نمی‌کند.

4 וכמ"ש ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל. שלפני מלך לבני"י [לבני

ישראל] היו מלכי ארץ אדום ג"כ אלא דהיינו דוקא לפני מלך לבני"י [לבני ישראל].

چنانکه نوشته شده است: «و اینان اند پادشاهانی که در سرزمین ادوم فرمانروایی کردند، پیش از آنکه پادشاهی بر بنی اسرائیل فرمانروایی کند.» یعنی، پیش از آنکه پادشاهی بر بنی اسرائیل فرمانروایی کند، پادشاهانی از سرزمین ادوم نیز بودند؛ اما این فقط پیش از آن بود که پادشاهی بر بنی اسرائیل فرمانروایی کند.

אבל אח"כ הרי כתיב מלך אין באדום כו' לפי שנמשך להיות צמצום באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה שלא

יומשך הפנימי [הפנימיות / הפנימית] כ"א לסטרא דקדושה דוקא יאר ה' פניו אתנו סלה.

اما پس از آن، نوشته شده است: «در ادوم پادشاهی نبود»، و الی آخر؛ زیرا انقباض (צמצום, tzimtzum) در نور بی پایان (اور אין סוף, Or Ein Sof)، که او متبارک باد، پدید آمد تا بعد درونی (פנימיות, pnimiyus) فقط به سوی جانب قداست کشیده شود: «باشد که نام چهارحرفی (הי, Havayah) چهره‌اش را با ما بتاباند، سِلاه.»

והקליפות מקבלים מבחי' אחוריים כמאן דשדי בתר כתפוי ונק' אלקים אחרים לפי שישראל ממשיכים

כך להיות اور א"ס שורה דוקא במי שבטל כו'.

و پوسته‌ها (קליפות, kelipos) از مرتبه پشت (أخورييم, achorayim) دریافت می‌کنند، همچون کسی که چیزی را از پشت شانه‌هایش می‌اندازد؛ و «معبودهای دیگر» (אלקים אחרים, elokim acherim) نامیده می‌شوند، زیرا اسرائیل [نور را] چنان فرود می‌آورد که نور بی پایان فقط بر کسی قرار گیرد که خودنهی‌گر است، و الی آخر.

5 והנה תחלת הבטול הוא בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] שהם הם בחי' בטול ממש

اکنون، آغاز خودنهی‌گری (ביטול, bittul) در حکمت (חכמה, Chochmah)، فهم (בינה, Binah) و شناخت (דעת, Daas) است؛ این‌ها خود مرتبه خودنهی‌گری واقعی‌اند.

ואח"כ נמשך למדות שהן נמשכין מחב"ד [מחכמה בינה ודעת] ע"י התבוננות שנתהווה בחי' התפעלות הלב

באהוי"ר [באהבה وיראה] מפני שמתבונן בגדולת א"ס ב"ה ואינן עצמות הבטול ממש כמו חב"ד [חכמה בינה

ودעת]

و پس از آن، این خودنهی‌گری به صفات عاطفی (مדות, middos) جریان می‌یابد؛ صفاتی که از حکمت، فهم و شناخت، از راه تأمل، سرچشمه می‌گیرند. از این تأمل، برانگیختگی دل در عشق و هیبت (אהבה وיראה, ahavah veyirah) پدید می‌آید، زیرا انسان در بزرگی بی‌نهایت مطلق (אין סוף, Ein Sof)، متبارک باد، می‌اندیشد؛ با این حال، آن‌ها ذات خودنهی‌گری نیستند، چنانکه حکمت، فهم و شناخت هستند.

ואח"כ לנו"ה [לנצח והוד] **שהן בחי' ירידה יותר גדולה שאין זה אלא בחי' התפשטות ממנו ולזולתו להוציא מכח אל הפועל ממש להשפיע לזולתו ללמד לאחרים או ליתן צדקה כו'.**

و پس از آن [کشیده می‌شود] به پیروزی (נצח, Netzach) و شکوه (הוד, Hod), که نزولی باز هم بزرگ‌ترند؛ زیرا این صرفاً گسترشی از خویشتن به سوی دیگری است، تا آنچه را بالقوه است، در عمل به فعلیت درآورد و به دیگری ببخشد: به دیگران آموزش دهد یا **צדקה** (tzedakah) [کمک مالی خیریه] بدهد و مانند آن.

6 ואעפ"כ [ואף על פי כן] **נמשך בהן בחי' בטול לאוא"ס** [לאור אין סוף] **ב"ה עד שנמשך למל' דעשיה שהיא סוף הקדושה ונכללת בבחי' בטול ומשם יפרד להיות עלמא דפרודא בבחי' יש ודבר בפ"ע** [בפני עצמו] **וקרו לי' אלהא דאלהיא שתופסים מקום לעצמם.**

بااین‌همه، مرتبه خودنفی‌گری (ביטול, bittul) در برابر نور بی‌پایان (אור אין סוף, Or Ein Sof), که متبارک است، به درون آن‌ها کشیده می‌شود؛ این امتداد ادامه می‌یابد تا به فرمانروایی (ملכות, Malchus) در عالم عمل (עשיה, Asiyah) برسد؛ آنجا پایان قداست است و [هنوز] در مرتبه خودنفی‌گری گنجانده شده است. از آنجا منشعب می‌شود و به عالم جدایی بدل می‌گردد: به صورت وجودی (יש, yesh) و چیزی قائم به خود؛ و او را «**אלהא דאלהיא**» می‌خوانند، زیرا برای خود جایگاهی قائل‌اند.

וקבלתם הוא רק מאחורי העור דנוקבא דהיינו בחי' צירופי אותיות דרך נקבי העור דהיינו בחלל ומקום ריוח שבין צירוף לצירוף כו' כنודע.

و دریافت آن‌ها تنها از پشت پوست بعد مؤنث / فرمانروایی (نوکبא, Nukva) است؛ یعنی ترکیب‌های حروفی که از راه منافذ پوست می‌گذرند، مقصود فضای خالی و فاصله میان یک ترکیب و ترکیب بعدی است، و مانند این‌ها، چنان‌که معروف است.

7 והנה כתיב אם תגביה کنשר כו' שהן מגביהים א"ע [את עצמו] **בחוצפה וגסות הרוח כו'.**

اکنون، نوشته شده است: «اگرچه چون عقاب اوج بگیری»، و الی آخر؛ آنان با گستاخی و تکبر روح، خود را بالا می‌برند، و الی آخر.

וענין חוצפה זו למעלה היא שרוצים לינק מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה שלא ע"י הקדושה שהיא המשכת הבטול הנמשך ע"י ישראל כי מזה אין להם יניקה רק מאחורי העור דנוקבא אלא רוצים שיושפע להם אוא"ס [אור אין סוף] ממש שלפניו כחשכה כאורה שאין בחי' הבטול תופס מקום כלל לפניו.

و این گستاخی در بالا چنین است که می‌خواهند از نور بی‌پایان (اور אין سوف، Or Ein Sof)، متبارک باد، نه از راه قداست، بهره بگیرند؛ قداستی که عبارت است از امتدادِ خودنفی‌گری (ביטול، bittul) که به واسطهٔ اسرائیل به پایین کشیده می‌شود. زیرا از آن، تنها از پشتِ پوستِ بُعدِ مؤنث / فرمانروایی (نوکبا، Nukva) بهره می‌گیرند؛ بلکه می‌خواهند خود نور بی‌پایان بر آنان جاری شود؛ نوری که در برابرش تاریکی چون روشنایی است، زیرا در پیشگاه او مرتبهٔ خودنفی‌گری هیچ جایگاهی ندارد.

8 وام צדקת כו' וגם שממית היא בהיכלי מלך ומשמ יהיה להם יניקה שלא יצטרכו לקבל דרך הקדושה דרך נקבי העור בבחי' שערות וצפרנים כו' רק משם אורידך نام הוי"ה.

«اگر تو درستکار باشی...» و نیز «عنکبوت در کاخ‌های پادشاه است»؛ و از آنجا روزی خواهند یافت، تا دیگر نیاز نداشته باشند از راه قدس، از منافذ پوست، به شیوهٔ مو و ناخن و مانند آن دریافت کنند. اما «از آنجا تو را فرود خواهیم آورد، می‌گویند نام چهارحرفی (ה، Havayah)».

כי הוי"ה הוא בחי' השתלשלות וצמצום והתפשטות כו' בבחי' עקודים נקודים כו' ומשמ אורידך שע"פ סדר ההשתלשלות וצמצום להיות נמשך פנימי [פנימיות / פנימית] כו' אין אור א"ס ב"ה שורה אלא במי שבטל כו'.

زیرا Havayah مرتبهٔ زنجیرهٔ نزولِ عوالم (השתלשלות، hishtalshelus)، انقباض (צמצום، tzimtzum) و گسترش و غیره است، در مرتبهٔ عקودים (Akudim) و نکودים (Nekudim) و غیره. و «از آنجا تو را فرود خواهیم آورد»: زیرا بر پایهٔ نظم השתלשלות و צמצום، تا بُعدِ درونی (פנימיות، pnimiyus) نازل شود و غیره، نور بی‌پایان (اور אין سوف، Or Ein Sof)، متبارک باد، تنها بر کسی قرار می‌گیرد که در حالتِ خودنفی‌گری (ביטול، bittul) باشد و غیره.

9 והנה המשכה זו היא ע"י אתערותא דלתתא מבחי' יעקב שהוא המשיך עקודים נקודים כו'.

اکنون، این فرودآوردن از طریقِ برانگیختگی از پایین (אתערותא דלתתא، isarusa dilesata)، از مرتبهٔ یعقوب (יעקب) صورت می‌گیرد؛ او مراتبِ راه‌راه (عقودים، Akudim) و خال‌خال (נקודים، Nekudim) و جز اینها را فرود آورد.

דהיינו שיהיה צמצום אוא"ס [אור אין סוף] **דרך הקדושה דוקא ע"י בחי' בטול כו' ולכן ויאבק איש עמו שרצה הס"מ** [הסמאל] **להגביה כנשר כו'.**

یعنی انقباض (צמצום, tzimtzum) نور بی‌پایان (אור אין סוף, Or Ein Sof) باید فقط از راه قدوسیت، به واسطه مرتبه **ביטול** و جز اینها باشد. از این رو: «و مردی با او کشتی گرفت»؛ زیرا سمائل (ס"מ) می‌خواست چون عقاب به اوج پرواز کند و جز اینها.

10 והנה יעקב מובחר שבאבות והאבות הן הן המרכבה בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת]

اکنون، یعقوب (יעקב) برگزیده‌ترین پدران است، و پدران خود ارا به‌اند؛ یعنی مرتبه مهر (חסד, Chesed)، قید و سخت‌گیری (גבורה, Gevurah) و زیبایی و هماهنگی (תפארת, Tiferes).

שבבחי' בטול עצמו דהיינו בחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת] **אין להם אחיזה כו' אלא בחג"ת** [בחסד גבורה תפארת] **שהן מדות ההתפעלות מן הבטול כו' ושם הוא אחיזה זלעז"ז** [זה לעומת זה] **דכר דקליפה נגד ז"א כו'**

زیرا در مرتبه خود خودنفی‌گری (بیטول, bittul)، یعنی در مرتبه حکمت (חכמה, Chochmah)، فهم (בינה, Binah) و شناخت (דעת, Daas)، [نیروهای پوسته (קליפות, kelipos)] هیچ جای پای ندارند و جز در مهر، قید و سخت‌گیری و زیبایی و هماهنگی – که صفات برانگیختگی برخاسته از خودنفی‌گری‌اند – جایی ندارند. و آنجاست که جایگاه «یکی در برابر دیگری» است: بُعد مذکر پوسته (קליפה, kelipah) در برابر صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin)، و مانند آن.

משא"כ בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] **כנודע שכל המקיפים הם מבינה והמקיף הוא דוחה החיצונים וכמבואר מההיכלות שאין בזה לעז"ז** [לעומת זה] **רק נגד ז"ת** [ז' תחתונות] **ולא בהיכל ק"ק** [קדש הקדשים] **שהוא כולל כחב"ד** [בחכמה בינה ודעת] **כו'.**

اما در حکمت، فهم و شناخت چنین نیست؛ زیرا چنان‌که شناخته شده است، همه نورهای فراگیر (مקיפים, makifim) از فهم‌اند، و نور فراگیر (مקיף, makif) نیروهای بیرونی را می‌راند. و چنان‌که از تالارها (היכלות, Heichalos) توضیح داده شده است، در این زمینه تنها در برابر هفت پایینی [مراتب تجلی (سفירות, Sefiros)] ضدی وجود دارد، نه در تالار قدس الاقداس، که تاج (כתר, Keser)، حکمت، فهم و شناخت را در بر می‌گیرد، و مانند آن.

ויובן זה אצל האדם שאחר התפלה חולפת ועוברת האהבה כו' לפי שהאהבה היא נעשית פנימית (משא"כ ההתבוננות הוא בחי' מקיף כו') בתפלה.

و این را می‌توان در انسان دریافت: پس از نماز، عشق می‌گذرد و از میان می‌رود، زیرا عشق در نماز درونی می‌شود (درحالی‌که تعمق از مرتبه نور فراگیر است)، و مانند آن.

ושעת התפלה שסוגר עיניו ואינו רואה זה העולם מתעורר אצלו האהבה היא משא"כ אחר התפלה שרואה עיניו העולם ותענוגיו כו'.

ו هنگام نماز، وقتی شخص چشمانش را می‌بندد و این جهان را نمی‌بیند، آن عشق در او برانگیخته می‌شود؛ اما پس از نماز چنین نیست، زیرا امور جهان و لذت‌های آن را می‌بیند، و مانند آن.

ואין לך שדוחה את החיצונים אלא מה שהוא בבחי' מקיף היינו שאינו נגבל בכלי שהוא דבר קיים לעד.
و هیچ چیز نیروهای بیرونی را نمی‌راند، مگر آنچه در مرتبه نور فراگیر باشد؛ یعنی در ظرفی محدود نشود، و چیزی باشد که تا ابد پایدار می‌ماند.

וכמ"ש בפ' קדש ולזכרון בין עיניך. לפי שפ' קדש היא בחי' חכמה מוחין דאבא (שם בחי' הזכרון) שמתלבשים באימא מקור המקיפים.

و چنان‌که در بخش کادش نوشته شده است: «و برای یادآوری میان چشمانت»؛ زیرا بخش کادش مرتبه حکمت، یعنی قوای عقلانی (מוחין, mochin) پدر (אבא, Abba) است – که در آن مرتبه یادآوری است – و این قوا در مادر (אימא, Imma)، سرچشمه نورهای فراگیر، پوشیده می‌شوند.

ולכן כתיב במלחמת עמלק לא תשכח. שכחה היא הסתלקות המוחין דאבא שכשמסתלקין מוחין דאבא בבחי' המדות שאין להם אלא מוחין דיניקה שם יש זלעז"ז [זה לעומת זה].

ازاین‌رو درباره جنگ عمالیک (عמלק) نوشته شده است: «فراموش مکن.» فراموشی، کناره‌گیری قوای عقلانی پدر است؛ زیرا هنگامی که قوای عقلانی پدر کناره می‌گیرند، در مرتبه صفات عاطفی (מדות, middos)، که تنها قوای عقلانی دوران شیرخوارگی (מוחין דיניקה, mochin de-yenikah) را دارند، «یکی در برابر دیگری» وجود دارد.

וזהו ויאבב שהוא מלשון חבוק שהחבוק הוא בידים חסד דרועא ימינא כו'.

و این همان **ויאבב** (vaye'avek, [کشتی گرفت]) است که از واژه **חבוק** (chibbuk, [درآغوش گرفتن]) می‌آید؛ زیرا درآغوش گرفتن با بازوان است: **مهر** (חסד, Chesed) بازوی راست است و جز اینها.

כך סיבב גופו בידיו חו"ג [חסד וגבורה] دهיינו שהלבישו חו"ג [חסד וגבורה] של ס"מ [סמאל] את גופא דיעקב כדי להפילו ולהמשיך לבו אחריהם

پس او با بازوانش، یعنی **مهر** (חסד) و **قید و سخت‌گیری** (גבורה, Gevurah)، بدنش را دربرگرفت؛ یعنی **مهر و قید و سخت‌گیری** (סמאל) بدن یعقوب (יעקب) را دربرگرفتند تا او را به زمین افکنند و دلش را به‌سوی خود بکشانند؛

וכמו המדות של נה"ב [נפש הבהמית] שמלבישין את נפש האלקי' ומונעין הדביקות כו' ואין התלבשות זו אלא בשעה שמסתלקים מוחין דאבא

המאנונה כה صفات عاطفی (מדות, middos) نفیس حیوانی (نفس الهی, Nefesh HaBahamis) نفیس الهی (نفس האלקית, Nefesh Elohis) را دربرمی گیرند و از پیوستگی [به ה'] بازمی دارند و جز اینها. این دربرگرفتن فقط هنگامی رخ می دهد که قوای عقلانی (מוחין, mochin) پدر (אבא, Abba; [پدر]) رخت برمی بندند.

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] צרכי עמך ישראל מרובים ודעתם קצרה פי' שכשהדעת מתקצר ומתצמצם בבחי' מוחין דיניקה אזי נעשו צרכי עמך מרובים רבים ונפרדים.

چنان که حکیمان ما، که یادشان گرامی باد، گفته اند: «نیازهای قوم تو، اسرائیل، بسیار است و شناخت (دעת, Daas) آنان کوتاه است.» یعنی هنگامی که شناخت کوتاه و منقبض می شود و به مرتبه قوای عقلانی دوران شیرخوارگی می رسد، نیازهای قوم تو بسیار، متعدد و جدا از هم می شوند.

11 ولתאזהב יבקש נפרד כו'. ואעפ"כ [ואף על פי כן] וירא כי לא יכול לו מפני שיעקב הוא י' עקב היינו הארת יסוד אבא

«جدا افتاده در پی خواهش می رود»، و غیره. با این همه، «دید که نمی تواند بر او چیره شود»، زیرا یعقوب (יעקב, Yaakov) همان י' עקב (yud eikev; یود [و] پاشنه) است؛ یعنی تابش بنیاد (יסוד, Yesod) پدر (אבא, Abba).

שהוא שרש האצי' שיעקב הוא שהמשיך כל בחי' עקודים נקודים כו' שהיו תחלה תחת ממשלת לבן.

که ریشه عالم صدور (אצילות, Atzilus) است؛ زیرا یعقوب کسی است که همه مراتب عکودیم (עקודים, Akudim) مراتب نورهای پیوسته) و نکودیم (נקודים, Nekudim) مراتب نقطه ای) و غیره را فرود آورد؛ مراتبی که در آغاز زیر فرمانروایی لابان (לבן, Lavan) بودند.

12 וללבן שתי بنות לאה ורחל ויעקב הפכם לקדושה כו'. ونמשך גם במדותיו בחי' בטול ממוחין דאבא

و لابان (לבן) دو دختر داشت، لیا (لاה) و راحیل (רחל)، و یعقوب (יעקב) آن دو را به قداست ارتقا داد و غیره. و خودنهی گری (بیטול, bittul) برخاسته از قوای عقلانی (מוחין, mochin) آبا (אבא, Abba)، در صفات عاطفی (مדות, middos) او نیز امتداد یافت.

ולא יכול לנגוע רק בכף הירך שהיא השפעה שממנו ולחוץ ששם הארת הבטול מועטת כנודע שכליו' [שכליות] מבשליון הזרע שנעשה גשמיות כו'.

ו או نتوانست [چیزی] جز گودی ران را لمس کند؛ و آن، جریانی است که از او به بیرون امتداد می‌یابد و در آنجا تابش بیטול اندک است؛ چنان‌که دانسته است، کلیه‌ها نطفه را می‌پزند و نطفه جسمانی می‌شود، و غیره.

13 **ובזה טעה הס"מ [הסמאל] שכסבור שיעקב אינו אלא מרכבה לחג"ת [לחסד גבורה תפארת] אבל באמת שרש**

יעקב ויסודתו בהררי קדש חכ' [חכמה] עלאה יסוד אבא מוח הזכרון כו'

و در همین‌باره سَمَائِيل (س"م, Samael) به خطا رفت، زیرا گمان می‌کرد یعقوب (יעקب) تنها مرکبی برای مهر (חסד, Chesed)، قید و سخت‌گیری (גבורה, Gevurah) و زیبایی و هماهنگی (תפארת, Tiferes) است؛ اما در حقیقت، ریشه یعقوب، یعنی «بنیادش بر کوه‌های مقدس»، حکمت (חכמה, Chochmah) برین، بنیاد (יסוד, Yesod) پدر (אבא, Abba)، قوه حافظه و غیره است.

והנה מלחמה זו היא בזלעו"ז [בזה לעומת זה] בבחי' דכר דקליפה שכנגד ז"א ועד"ז יש זלעו"ז [זה לעומת זה] בבחי' מל' דקליפה כו'.

این نبرد اکنون در مرتبه مذکر **קליפה**، که در برابر صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) قرار دارد، به صورت «یکی در برابر دیگری» است؛ و به همین ترتیب، در مرتبه فرمانروایی (מלכות, Malchus) **קליפה** نیز «یکی در برابر دیگری» وجود دارد و غیره.

14 **וזהו ההפרש שבין עפר לאבק שנו' [שנוכר] בזוהר כי הנה ד' יסודות ארמ"ע [אש רוח מים עפר] העפר היא**

תחתונה שבכולם ואש רוח מים הם הגבוהים יותר

و این است تفاوت خاک (עפר, afar) و غبار (אבק, avak) که در زوהار (זהר) ذکر شده است. زیرا از میان چهار عنصر آتش، هوا، آب و خاک، خاک از همه پایین‌تر است و آتش، هوا و آب مرتبه‌ای بالاتر دارند.

ואעפ"כ [ואף על פי כן] כולם אין מצמיחים פירות רק הכל היה מן העפר. והטעם כי העפר הוא מבחי' מל'.
ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן.

بااین‌حال، هیچ‌یک از آنها میوه به بار نمی‌آورد، بلکه همه‌چیز از خاک پدید آمده است. علت آن است که خاک از مرتبه فرمانروایی (מלכות, Malchus) است. [چنان‌که نوشته شده است:] «و از خاکی که بر کف خیمه‌گاه (משכן, Mishkan) خواهد بود.»

ובקדושה היא בחי' התכללות ונעוץ תחלתן בסופן דייקא וכוונדע מ"ש אני ראשון ואני אחרון שהמל' הוא כתר אנ"י אותיות אי"ן (והחכמה מאין תמצא כי אי"ן הוא בחי' כתר)

ו در قدوسیت، ویژگی درهم شمولی وجود دارد، و «آغازشان دقیقاً در پایانشان فروگرفته است»؛ چنان که درباره آنچه نوشته شده است، معروف است: «من نخستینم و من واپسینم»؛ یعنی فرمانروایی همان تاج (כתר, Keser) است، زیرا واژه אני (אני, ani; «من») از همان حروف آیین (אי, ayin; «نیستی») ساخته شده است (و «حکمت (חכמה, Chochmah) از آیین می آید»، زیرا آیین مرتبه تاج است).

הוא כתר שהוא הממוצע בין המאציל לנאצלים להיות מאין יש ולכן יש כח זה גם להמל' הוא בחי' עפר להצמיח כל צמח האדמה בגשמיות

این همان تاج است که واسطه ای میان فیض بخش و فیض پذیرفته هاست، تا هست از نیست پدید آید. بنابراین، فرمانروایی نیز این قدرت را دارد؛ این همان مرتبه خاک است که در عالم جسمانی هر رویدادی زمین را می رویاند.

וגם ברוחניות יש כח להמל' שהוא סוף המדרגו' [המדרגות] מקור אתדל"ת [אתערותא דלתתא] להיות אתדל"ע [אתערותא دلעילא] להמשיך אור הי"ס [הי' ספירות] כו'

و فرمانروایی در بُعد روحانی نیز قدرت دارد؛ زیرا پایان مراتب است و سرچشمه برانگیختگی از پایین (אתערותא דלתתא, isarus dilesata)، تا برانگیختگی از بالا (אתערותא دلעילא, isarus dileila) پدید آید و نور ده مراتب تجلی (ספירות, Sefiros) را فرود آورد، و غیره.

משא"כ אבק הוא דאשתאר מן נורא כמשל העצים שדולקים באש שהאש שואב יסוד אר"מ [אש רוח מים] שבתוכו

اما در مورد غبار چنین نیست؛ غبار «آن چیزی است که از آتش باقی می ماند»، چنان که در مثال چوبی که در آتش می سوزد: آتش عناصر آتش، هوا و آب را که در آن هستند بیرون می کشد.

ולא נשאר אלא יסוד העפר שהוא האפר ואפר זה הוא אינו מצמיח כמו עפר (שמצמיח מעצמו אלא זורעין בו ומצמיח שלכן הוא כשר לכסוי הדם)

و تنها عنصر خاک باقی می ماند که همان خاکستر است؛ و این خاکستر، برخلاف خاک، چیزی را نمی رویاند (خاک به خودی خود می رویاند؛ اما [در خاکستر] چیزی در آن می کارند و آن می روید، و از این رو برای پوشاندن خون مناسب است).

כך עד"מ מל' דקליפה היא אחר גמר כל הבירורים שעיקר הויות הקליפות הוא ע"י שבה"כ [שבירת הכלים] ומה שנברר תחלה היותר מובחר הוא נעשה אצ"י והנשאר נעשה בריאה כו'

به همین قیاس، فرمانروایی پوسته (קליפה, kelipah) پس از پایان همه پالایش‌ها قرار دارد. زیرا منشأ اصلی پدیدآمدن پوسته‌ها از راه شکستن ظرف‌هاست؛ آنچه نخست پالوده شد و برگزیده‌ترین بود، عالم صدور (אצילות, Atzilus) شد، و آنچه باقی ماند عالم آفرینش (בריאה, Beriah) شد، و غیره.

עד שהמדרגה התחתונה סוף כל הבירורים מה שא"א עוד לברר שם הם הקליפות

تا پایین‌ترین مرتبه، یعنی پایان همه پالایش‌ها؛ آنچه دیگر نمی‌توان پالود: پوسته‌ها (קליפות, kelipos).

ולא נשאר בהם אלא חיות מועט כמו אבק שכשזורעין בו עכ"פ [על כל פנים] מצמיח (ומ"מ אינו כמו עפר שמצמיח מעצמו ואם זורעים בו מצמיח בו כהנה וכהנה)

و جز اندکی نیروی حیات (حיות, chayus) در آن‌ها باقی نمانده است؛ مانند غبار (אבק, avak) که اگر چیزی در آن بکارند، دست‌کم می‌رویانند (بااین‌حال، مانند خاک نیست که خودبه‌خود می‌رویانند و اگر چیزی در آن بکارند، چندین برابر آن را می‌رویانند).

וחיות הזה הוא ג"כ רק בזמן הגלות אבל לע"ל [לעתיד לבוא] ואת רוח הטמאה אעביר כו'. ולא יהיה להם חיות מכל וכל.

و این حיות نیز تنها در دوران تبعید است؛ اما در دوران آینده، «و روح ناپاکی را از میان خواهم برد»، و غیره، و دیگر هیچ نیروی حیاتی نخواهند داشت.

וע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] העלו אבק עד כה"כ [כסא הכבוד] היא מל' דאצ"י שגם בחי' אבק נתכלל למעלה ע"י הבירור של יעקב

و درباره همین است که حکیمان ما، که یادشان گرامی باد، گفتند: «غبار را تا تخت جلال بالا بردند»؛ یعنی فرمانروایی (ملכות, Malchus) در عالم صدور (אצילות, Atzilus): زیرا مرتبه اבק نیز به واسطه پالایش یعقوب (יעקב, Yaakov) در مرتبه بالا گنجانده شد؛

כמו שכאשר ויאבק איש עמו גם יעקב נתחזק ובירר ממנו (והעלו ל' [לשון] רבים לפי שהבירור היה ע"י שניהם יעקב הוא המברר וס"מ [וסמאל] הוא המתברר כו')

המאנונה که چون «مردی با او کشتی گرفت»، یعقوب نیز نیرومند شد و چیزی را از او پالود (و تعبیر «بالا بردند» به صورت جمع آمده است، زیرا پالایش به واسطه هر دوی آنها انجام گرفت: یعقوب پالاینده است و سَمَائِل (ס"מ, Samael) پالوده‌شونده، و غیره).

و כמו שחבק הס"מ [הסמאל] ידידו חו"ג [חסד וגבורה] על גופו של יעקב כך חבק ידידו יעקב חו"ג [חסד וגבורה] שלו על גופו של ס"מ [סמאל]

و همان‌طور که سَمَائِل بدنِ یعقوب را با بازوانش، یعنی مهر (חסד, Chesed) و قید و سخت‌گیری (גבורה, Gevurah) خود، در آغوش گرفت، یعقوب نیز بدنِ سَمَائِل را با بازوانش، یعنی مهر و قید و سخت‌گیریِ خویش، در آغوش گرفت؛

כי כן דרך המתאבקים במלחמה וכך הוא דרך מלחמת היצה"ר [היצר הרע] כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לעולם ירגיז כו' ולכן גדול כח התשובה (כי הבירור היינו ענין תשובה כו')

زیرا شیوهٔ کسانی که در نبرد کشتی می‌گیرند چنین است. شیوهٔ جنگ با گرایش بد نیز چنین است، چنان‌که حکیمان ما، که یادشان گرامی باد، گفته‌اند: «آدمی باید همواره برانگیزد»، و غیره. از این رو نیروی بازگشت (תשובה, teshuvah) عظیم است (زیرا پالایش همان مسئلهٔ بازگشت است، و غیره)،

ובמקום שבע"ת [שבעלי תשובה] כו' דמשכין לי' בחילא יתיר כו' והיינו מלחמת זלעו"ז [זה לעומת זה] דז"א ועד"ז מתברר גם האבק במלחמת זלעו"ז [זה לעומת זה] דנוק' [דנוקבא]

و «در جایگاهی که [بازگشت‌کنندگان] (בעלי תשובה, baalei teshuvah) [می‌ایستند]»، و غیره، زیرا آن را با نیرویی افزون‌تر فرومی‌کشند، و غیره. این همان نبردِ «یکی در برابر دیگری» در صفاتِ عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) است؛ و به همین ترتیب، **אבק** نیز در نبردِ «یکی در برابر دیگری» در بُعدِ مؤنث / فرمانروایی (נוקבא, Nukva) پالوده می‌شود،

וכמ"ש בזוהר ע"פ בכל לבבך בבי' יצריך דא הוא רזא כו'. והאבק הוא מלי' דקליפה.

چنان‌که در زوهار (זהר) ذیلِ «با تمام دلِ تو» (לבבך, levavcha) آمده است: «با هر دو گرایش تو؛ این راز است»، و الی آخر. و **אבק** (avak [غبار])، فرمانروایی (ملכות, Malchus) [پوسته (קליפה, kelipah)] است.

**עלה עד כסה"כ [כסא הכבוד] מל' דקדושה שמבחי' מל' הוא שמשתלשל מעולם ועד עולם עד מל' דעשי'
[דעשיה] להיות מקור האבק כי משם יפרד כו'**

تا تختِ جلال، یعنی **מלכות** ساحتِ قدسی، بالا رفت؛ زیرا از مرتبۀ **מלכות** است که [نور] از عالمی به عالم دیگر نزول می‌کند، تا به **מלכות** عالم عمل (**עשיה**, Asiyah) برسد و سرچشمۀ **אבק** شود، زیرا از آنجا منشعب می‌شود، و الی آخر؛

**כי ז"א ונוק' [נוקבא] דקליפה נגד ז"א ונוק' [ונוקבא] דקדושה והבירור הוא להיות מל' דקליפה נכללת
במל' דקדושה וז"א בז"א דקדושה כו':**

زیرا صفاتِ عاطفی (ז"א / **זעיר אנפין**, Z'eir Anpin) و بُعدِ مؤنث / فرمانروایی (**נוקבא**, Nukva) □ **קליפה** در برابرِ **ז"א** و **נוקבא** در ساحتِ قدسی قرار دارند؛ و پالایش آن است که **מלכות** **קליפה** در **מלכות** **ساحتِ قدسی** مندرج شود، و **ז"א** در **ז"א** **ساحتِ قدسی**، و الی آخر.

دربارهٔ این نسخه

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

ترجمه و شرح انگلیسی: با کمک هوش مصنوعی (openai/gpt-6-luna-pro:batch) برای likuteitorah.com تهیه شده و با متن عبری و سفاریا مقابله شده است؛ هنوز ویراستار انسانی آن را بازبینی نکرده است. لطفاً هر مطلب مهمی را با متن عبری مقابله کنید.

ربه خواست که ماماریم پارشای آن هفته، «پارشای حسیدی»، در همان هفته و در طول هفت روز آن آموخته شوند (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309 /parsha). چرا آن را بیاموزیم و برکات ربه: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha

پروژه‌ای رایگان و غیرتجاری؛ هیچ‌چیز در اینجا فروخته نمی‌شود. وابسته به Kehot, Sefaria یا کتابخانهٔ لوباوویچ نیست. © likuteitorah.com

[/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayishlach/6](https://likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayishlach/6) از

تقدیم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی بیتسخاک